

— ewentualnie wyznaczenie eksperta lub kolegium ekspertów w celu wyjaśnienia Sądowi zagadnienia, czy lub pod jakimi warunkami kształt wytworzonego towaru lub przedstawienie jego konturów jest równie zdolny co towarzyszący mu wyraz do zachowania się w pamięci odbiorców jako wskazanie jego pochodzenia handlowego i zastrzeżenie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający torebkę dla towarów z klasy 18 (zgłoszenie nr 003598571)

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4 i 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94. Skarżący podnosi, że znak towarowy posiada wystarczający charakter odróżniający, aby odróżniać i indywidualizować torebkę lub gamę torebek pochodzących z danego przedsiębiorstwa od torebek lub gamy torebek pochodzących z innych przedsiębiorstw.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Fox Racing przeciwko OHIM

(Sprawa T-74/06)

(2006/C 108/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fox Racing Inc. (Morgan Hill, USA) [Przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Lloyd IP Limited (Penrith, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 grudnia 2005 r. (sprawa R 1180/2004-1) w części, w jakiej odrzucono zgłoszenie dotyczące motocykli i kasków bezpieczeństwa oraz odzieży ochronnej dla motocyklistów i kolarzy (klasa 8), jak również odzieży, w szczególności kurtek,

prochowców, bluz, swetrów, koszul, spodni, bluzek, rajstop, szortów, kapeluszy, czapek, opasek na głowę, rękawiczek, butów, kozaków, skarpetek i fartuchów (klasa 25),

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SHIFT” dla towarów z klasy 9, 16, 18 i 25 — zgłoszenie nr 2 419 349

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Lloyd Lifestyle Limited

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy graficzny znak towarowy i wcześniejszy niezarejestrowany słowny znak towarowy „Swift” oraz krajowy graficzny znak towarowy „Swift leathers” dla towarów z klas 9 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji w części, w jakiej odrzucono zgłoszenie dla „przyrządów do pomiaru ciśnienia powietrza” i towarów z klas 16 i 18, a w pozostałym zakresie utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2006 r. — Plásticos Españoles (Aspla) przeciwko Komisji

(Sprawa T-76/06)

(2006/C 108/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Plásticos Españoles, S.A. (Aspla) (Torrelavega, Hiszpania) [Przedstawiciele: E. Garayar i A. García Castillo, abogados]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności,

— stwierdzenie nieważności decyzji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 — worki przemysłowe, ewentualnie znaczne obniżenie grzywny nałożonej na Plásticos Españoles, S.A.,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 — Budapesti Erőmű przeciwko Komisji

(Sprawa T-80/06)

(2006/C 108/46)

Język postępowania: angielski

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 — worki przemysłowe. W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE, ponieważ od 1991 r. do 2002 r. uczestniczyła ona w systemie porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze plastikowych worków przemysłowych w Niemczech, Belgii, Niderlandach, Luksemburgu, Hiszpanii i Francji. Za te naruszenia Komisja nałożyła grzywnę na skarżącą i na Armando Álvarez, S.A. jako odpowiedzialne solidarnie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- dokonanie przez Komisję błędnej oceny okoliczności faktycznych, jeśli chodzi o znaczenie uczestnictwa, zakres produktowych i geograficznych rynków oddziaływania oraz udziały w rynku, które posłużyły jako podstawa dla obliczenia grzywien,
- naruszenie art. 81 ust. 1 WE oraz zasady pewności prawa przez błędną kwalifikację naruszenia jako „jednolitego i ciągłego” oraz nieprawidłowe określenie odpowiedzialności ukaranych przedsiębiorstw,
- ewentualnie naruszenie art. 81 ust. 1 WE oraz zasad pewności prawa oraz równego traktowania przez błędną kwalifikację naruszenia jako „jednolitego i ciągłego” w odniesieniu do skarżącej, nieprawidłowe określenie jej indywidualnej odpowiedzialności oraz dyskryminacja w stosunku do Stempher B.V., która według danych Komisji miała również uczestniczyć w spornym naruszeniu,
- naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾ oraz wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien przez oczywisty błąd przy obliczaniu grzywny nałożonej na skarżącą oraz oczywiste naruszenie zasad równego traktowania i proporcjonalności przy ustalaniu jej wysokości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U.1962, 13, str. 204).

Strony

Strona skarżąca: Budapesti Erőmű „Zártkörűen Működő Részvénytársaság” (Budapeszt, Węgry) [przedstawiciele: M. Powell, solicitor, C. Arhold, K. Struckmann, prawnicy]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 9 listopada 2005 r. o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w sprawie Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Koszty osierocone, albo stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, zakresie jakim dotyczy ona umów o zakup energii zawartych przez stronę skarżącą;
- przyznanie stronie skarżącej kosztów niniejszej skargi;
- podjęcie wszelkich innych kroków alternatywnych lub uzupełniających wymaganych dla dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca to regionalny dystrybutor energii cieplnej i producent energii elektrycznej działający na Węgrzech. Zaskarżoną decyzją Komisja wszczęła formalną procedurę dochodzenia w sprawie domniemanej pomocy państwa polegającej na zawieraniu umów o zakup energii pomiędzy węgierskimi producentami energii elektrycznej a węgierskim państwowym operatorem sieci⁽¹⁾.

Na uzasadnienie swojej skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja nie miała kompetencji do podjęcia zaskarżonej decyzji. Według strony skarżącej, z rozdziału 3 ust. 1 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu⁽²⁾ oraz z art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽³⁾ wynika, że kompetencje Komisji obejmują jedynie środki pomocowe mające nadal zastosowanie po dniu przystąpienia nowego państwa członkowskiego. Strona skarżąca podnosi, że umowy o zakup energii zostały zawarte przed przystąpieniem i nie mają już po tym dniu zastosowania.